

K V A R V A R D U ?

Tone: Sions Vokter.

163
Du som vitlaust brukar munnen med spott frå vonde hjartegrunnen
og segjer: "Der er ingen Gud". Barnekåret ditt Du tapte.
Fornektar Han som allting skapte. Stig fram i heiden ~~sk~~ ovmodskrud
so sikker i di sak. Og står med ryggen rak utan blygsla. So reint forgjord.
Med tome ord. Du som om litt er gøymd i jord.

Mann av mold, men stor i ordi: "Kvar ^{var} Du då Gud skapte jordi?
Seg frå, om Du kan minnast det. Du, som aldri Honom ensa:
Kvar var Du då Han sette grensa for land og hav, for rangt og rett?
La hennar hyrdnestein med' morgonstjernor skein. Himlar jubla då ho vart byggd
til trivd og trygd, og Herrens Søner song av frygd?

Ovmodsk barn, eg må Deg spyrja: "Kvar var Du vel då livet byrja
å røra seg i tusund skap? Kvar var Du då fyrst det daga?
Då Gud den fyrste morgon laga? Såg Du det fyrste stjernerap?
Då Han ei lov fekk sett for fyrste solarsprett, Solefallet?
Du gjerne må få segja frå kvar Du i verdi ferdast då. - -?

Kan vel Du Sjustjerna binda? Og Orion si lekkja finna,
og løysa henne frå sitt rom? Bjørnen og hans ungar nøra,
og Dyrekrinsens stjerner føra sitt laup i Himmelrømdi om?
Då verdi - u-skapt sov, og Gud gav livsens lov for all Heimen, Kvar var då, i
din stad, ditt bu? Du mann av mold: kvar var då Du?

Arme dåre. Dust av jordi: tak i Deg att dei store ordi
Du slengde ut i nord og sud. Lat 'kje spotten lenger fløyma.
Du må di ville tunga tøyma. Og slutta strida mot din Gud.
Han alt frå æva rår. Men Du er frå i går. Barn av døgret. Eit lite fjom,
som snart fell om. Seg, ottast Du 'kje Herrens dom?

Johs.M.L.Rydland.